

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-155/15

**George Karim
przeciwko
Migrationsverket**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen)

Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Określanie państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Artykuł 18 — Wtórne przejęcie ubiegającego się o azyl, którego wniosek jest rozpatrywany — Artykuł 19 — Wygaśnięcie odpowiedzialności — Nieobecność na terytorium państw członkowskich przez co najmniej trzy miesiące — Nowa procedura ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego — Artykuł 27 — Środek prawny — Zakres kontroli sądowej

Streszczenie – wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 czerwca 2016 r.

1. *Kontrole graniczne, azyl i imigracja — Polityka azylowa — Kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej — Rozporządzenie nr 604/2013 — Obowiązek państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku w wypadku wtórnego przejęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej — Granice — Wygaśnięcie odpowiedzialności w razie nieobecności na terytorium tego państwa członkowskiego przez co najmniej trzy miesiące — Konsekwencje*

(rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 604/2013, art. 19 ust. 2)

2. *Kontrole graniczne, azyl i imigracja — Polityka azylowa — Kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej — Rozporządzenie nr 604/2013 — Skarga na przyjętą wobec osoby ubiegającej się o azyl, decyzję w sprawie przekazania do innego państwa — Możliwość powołania się na naruszenie norm dotyczących wygaśnięcia odpowiedzialności państwa członkowskiego — Kontrola sądowa — Zakres*

(Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 4; rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 604/2013, motyw 19, art. 19 ust. 2, art. 27 ust. 1)

1. Wykładni art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca rozporządzenia nr 604/2013 należy dokonywać w ten sposób, iż przepis ten, w szczególności jego ustęp drugi znajduje zastosowanie wobec obywatela państwa

trzeciego, który po złożeniu pierwszego wniosku o udzielenie azylu w państwie członkowskim przedstawia dowód na to, że opuścił terytorium państw członkowskich na co najmniej trzy miesiące przed złożeniem nowego wniosku o udzielenie azylu w innym państwie członkowskim.

W istocie art. 19 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 604/2013 stanowi, iż co do zasady obowiązek przejęcia i wtórnego przejęcia osoby ubiegającej się o azyl, wynikające z art. 18 ust. 1 tego rozporządzenia ustają, jeśli odpowiedzialne państwo członkowskie może wykazać, w sytuacji, gdy zwrócono się do niego o powtórne przejęcie osoby ubiegającej się o azyl, że opuściła ona terytorium państw członkowskich na okres co najmniej trzech miesięcy. Jednakże art. 19 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia uściśla, że jakikolwiek wniosek złożony po takim okresie nieobecności uznaje się za nowy wniosek, który powoduje rozpoczęcie nowego postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Z tego wynika, że w sytuacji, w której obywatel państwa trzeciego, po złożeniu pierwszego wniosku o udzielenie azylu w państwie członkowskim, opuścił terytorium państw członkowskich na co najmniej trzy miesiące przed złożeniem nowego wniosku o udzielenie azylu w innym państwie członkowskim, art. 19 ust. 2 owego rozporządzenia zobowiązuje państwo członkowskie, w którym został złożony nowy wniosek o udzielenie azylu, do przeprowadzenia w oparciu o ustanowione w tym rozporządzeniu normy postępowania w przedmiocie ustalenia państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie tego nowego wniosku.

(por. pkt 15–18; pkt 1 sentencji)

2. Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca rozpatrywany w świetle motywu 19 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że osoba ubiegająca się o azyl może powołać w ramach skargi na podjętą wobec niej decyzję o przekazaniu, na naruszenie normy zawartej w art. 19 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia.

W tym względzie art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013, w związku z jego motywem 19, przyznaje osobie ubiegającej się o azyl prawo do skutecznego środka zaskarżenia na wydaną wobec niej decyzję w sprawie przekazania do innego państwa, który to środek może w szczególności dotyczyć zbadania stosowania tego rozporządzenia a w rezultacie doprowadzić do podważenia odpowiedzialności państwa członkowskiego, nawet w braku systemowych nieprawidłowości w zakresie procedury azylowej i warunków przyjmowania osób ubiegających się o azyl w tym państwie członkowskim, powodujących pojawienie się ryzyka nieludzkiego lub poniżającego traktowania w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Ponadto, norma zawarta w art. 19 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia ustanawia ramy, w których to postępowanie powinno się odbywać, gdy dany obywatel państwa trzeciego po złożeniu pierwszego wniosku o udzielenie azylu w państwie członkowskim opuścił terytorium państw członkowskich na co najmniej trzy miesiące przed złożeniem nowego wniosku o udzielenie azylu w innym państwie członkowskim. W istocie z przepisu tego wynika, że w tej sytuacji państwo członkowskie, w którym złożono nowy wniosek o udzielenie azylu jest zobowiązane przeprowadzić postępowanie w przedmiocie ustalenia państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie tego nowego wniosku. To nowe postępowanie w przedmiocie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego różni się od postępowania, które było prowadzone początkowo przez państwo członkowskie, w którym został złożony pierwszy wniosek o udzielenie azylu i może prowadzić do wyznaczenia nowego odpowiedzialnego państwa członkowskiego na podstawie kryteriów zawartych w rozdziale III rozporządzenia nr 604/2013.

Tym samym, aby upewnić się, że podważana decyzja w sprawie przekazania do innego państwa została wydana w wyniku właściwego zastosowania postępowania w przedmiocie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego przewidzianego w tym rozporządzeniu, sąd rozpatrujący skargę na decyzję w sprawie przekazania powinien móc zbadać twierdzenia osoby ubiegającej się o azyl, powołującej się na naruszenie normy zawartej w art. 19 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia.

(por. pkt 22–27; pkt 2 sentencji)